

РЕШЕНИЕ

№ 6175

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 20.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **289** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано по жалба на Д. И. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] чрез процесуален представител адв. А. Г., срещу Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г., издадено от длъжностно лице по чл.114, ал.3 и ал.4 от КСО при ТП на НОИ, оспорено по административен ред, като с Решение № 2153-21-293/03.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, жалбите му с вх. № 1023-40-182#9 и 1012-21-1742 от 16.11.2021г. са оставени без разглеждане като недопустими, в частта касаеща стаж като курсант и стаж в Сдружение „Българска фондация по кендо“ и без уважение в останалата част.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспореното разпореждане и претендира неговата отмяна, като счита, че същото е постановено при нарушение на материалния закон и при допуснати нарушения на процесуалните правила. Счита, че трудовият му стаж е неправилно изчислен, като в уточнение по жалбата сочи, че искането му е да се зачете в Сдружение „Българска федерация по кендо“- трудов стаж от 05.02.1993г. до 01.09.1994г.; осигурителен доход – от 05.02.1993г. до 06.1998г., или алтернативно осигурителен доход до 25.02.1999г.; и в Кооперация Макро Д. – осигурителен доход от 01.02.1995г. до 01.09.1998г.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. А. Г.. Поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на разноски, за които

представят списък.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ-С. град, в съдебно заседание се представлява от юрк. П., която оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски. Софийска градска прокуратура, не изпраща представител, не представя становище.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Установено е, че със Заявление № 7005669/13.12.2006г. Д. И. И. е поискал да му бъде отпусната пенсия за инвалидност поради общо заболяване. С разпореждане от 02.05.2007г. исканата пенсия е отпусната.

Жалбоподателят е подал Заявление № 2113-21-11685 от 27.12.2018г. за лична пенсия за ОСВ, като е представил необходимите документи по чл. 2 от НПОС.

Пенсионните органи са извършили проверка на Сдружение „Българска федерация по кендо“, обективизирана в Констативен протокол № КП-5-21-00526075/15.02.2019 г. След извършената проверка от контролните органи на НОИ е издадено Разпореждане № [ЕГН]/16 от 26.02.2019г., с което е разпореден отказ за отпускане на лична пенсия за ОСВ поради неизпълнени условия на чл. 69б, ал. 1 от КСО и чл. 68, ал. 1 - 2 от КСО. Разпореждането от 26.02.2019г. е обжалвано по административен ред, като по него е постановено Решение № 2153-21-155 от 23.05.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което жалбата на Д. И., че не са му зачетени 04 години като курсант и периодът в Сдружение „Българска фондация по кендо“, е оставена без уважение като неоснователна. С решение Решение № 2153-21-155 от 23.05.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, е потвърдено като правилно зачитането на осигурителен стаж само за 2 години- от 25.08.1976г. до 24.08.1978г., от времето на обучение на жалбоподателя като курсант, а не за целия период на обучението. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

Със заявление от 27.06.2019г. Д. И. е поискал да му бъде зачетен осигурителен стаж в кооперация „Макро Д.“ за периода от 01.02.1995г. до 02.09.1998г. В отговор с писмо жалбоподателят е уведомен, че посоченият период е зачетен, включен в периодите, както следва: - от 01.09.1994г. до 23.11.1995г., зачетени по удостоверение ДА № 255/12.08.201 г. като офицер: - от 24.11.1995г. до 01.01.2001г., зачетени по осигурителна книжка като самоосигуряващо се лице.

С ново заявление от 30.07.2019г. Д. И. е посочил друг претендиран период в кооперация „Макро Д.“ - от 1992г. до 1998г. В тази връзка е изискана проверка на кооперация „Макро Д.“, за резултатите от която е изготвен Констативен протокол № КП-5-21-00667245/23.10.2019г., според който председателят на кооперацията Б. Н. К. е декларирал, че кооперацията не осъществява дейност повече от 15 години и че когато е избран за председател - през 2009г., не е получил и съответно - не съхранява трудови досиета и разплащателните ведомости на кооперацията, което препятства проверката на издадени от нея документи.

С писмо от 25.11.2019г. Д. И. е уведомен, че претендираният период в кооперация „Макро Д.“ е зачетен на друго основание и че получаваната от него лична пенсия за ИОЗ е изчислена правилно.

Във връзка с проверка по разходите на ДОО на кооперация „Информационно общество” с оглед невнесени осигурителни вноски, при която е установено, че за периода от 10.01.2005г. до 08.09.2008г. и от 12.03.2014г. до момента от кооперацията

са подавани уведомления за сключени трудови договори за 28 лица, както и при съобразяване на резултатите от проверки на кооперацията, извършени от ТД на НАП - С. и от ИА „Главна инспекция на труда“, са изготвени Констативен протокол № КВ-5-21-00854001/14.12.2020г. и са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-00854065/14.12.2020г. за заличаване на подаваните данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за четири лица, вкл. за жалбоподателя за периода от януари 2017г. до юни 2017г. Дирекция „Пенсии“ е уведомена за заличените данни за Д. И. И. с писмо от 26.04.2021г.

Със Заявление № 2113-21-3901/11.06.2021г. Д. И. И. отново е поискал лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 69б от КСО. С Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г. исканата пенсия за осигурителен стаж и възраст е отпусната и е спряна личната пенсия за инвалидност поради общо заболяване на жалбоподателя.

Недоволен от Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г. Д. И. подал жалба с вх. № 1023-40-182#9 и 1012-21-1742 от 16.11.2021г., пред горестоящия административен орган.

С Решение № 2153-21-293/03.12.2021г., Директора на ТП на НОИ С. – град оставя без разглеждане жалбата му в частта, касаеща стаж като курсант и стаж в Сдружение „Българска фондация по кендо“, като недопустима, а в останалата и част я оставя без уважение, като неоснователна. Решаващия орган е приел относно претенциите на жалбоподателя за незачитане на периодите като курсант и в Сдружение „Българска федерация по кендо“, за относимо Решение № 2153-21-155 от 23.05.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, което не е обжалвано по съдебен ред и като влязъл в сила административен акт поражда правните си последици.

Претенциите на жалбоподателя, че неправилно не са му зачетени осигурителен стаж и осигурителен доход за периодите от 01.02.1994г. до 01.09.1995г. и от 01.09.1995г. до 01.09.1998г., придобити в кооперация „Макро Д.“, също са приети за неоснователни. На следващо място в решението са приети за неоснователни претенциите на жалбоподателя, че зачетеният му осигурителен стаж неправилно бил намален с 04 месеца, тъй като с решението от 23.05.2019 г. били зачетени 16 години и 12 дни от трета категория труд, а с процесното разпореждане - 15 години, 08 месеца и 21 дни от трета категория труд. Посочената разлика се дължи на незачетен с обжалваното разпореждане осигурителен стаж от кооперация „Информационно общество“ във връзка с извършена проверка по разходите на ДОО на кооперацията и заличени подаваните от същата данни по чл. 5, ат. 4 от КСО, вкл. за жалбоподателя за периода от януари 2017 г. до юни 2017 г.

По делото са представени административната преписка по издадения акт, както и допълнително ангажираните в хода на делото доказателства от страните. Ответната страна представя: доказателства за компетентност на административните органи; доказателства относно претенциите на жалбоподателя за неоснователно отчитане на осигурителен стаж по представената трудова книжка - копия на: трудова книжка без номер, издадена на 05.02.1995г. от БФ „Кендо“; Решение от 29.12.2000г. на СГС, ФО по ф.д. № 7673/1996г. и Решение от 05.02.1998г. на СГС, ФО по ф.д. № 7673/1993г. и Решение от 12.07.1993г. на СГС, ДО по ф.д. № 7973/1993г. за вписване по партидата на сдружението; граждански договор от 13.07.1993г., сключен между БФК и Д. И.; сведение за регистрация на осигурителя; искане от БФК за издаване на осигурителна книжка; доказателства относно претендирания трудов и осигурителен стаж и осигурителен доход в Кооперация „Макро Д.“ - удостоверени обр. УП-2 с изх. №

19/20/17.01.2019г.; актуално състояние; образец на подписа на Б. К.; протокол от 20.02.2009г. за избор на нов председател; адвокатско пълномощно от 09.12.2008г.; удостоверение от Окръжен съд-Перник за нова ликвидационна комисия; заявление от П. А. за удължаване на срока на ликвидацията; Решение № 194/12.02.2018г. на Окръжен съд-Перник по търговско дело № 1075/1994г.; Решение № 56/20.01.1997г. на Окръжен съд-Перник по търговско дело № 1075/1994г.; Решение № 1949/05.12.1994г. на Окръжен съд-Перник по търговско дело № 1075/1994г.; доказателства относно претендирания осигурителен стаж в кооперация „Информационно общество“ – справка „Отхвърлени данни от регистъра на осигурените лица“ за 2017г. по ЕГН на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, се налагат следните правни изводи: Жалбата е депозирана в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона. Проведено е надлежно оспорване по административен ред на оспореното разпореждане. Решение № 2153-21-293/03.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, е издадено от компетентен орган – директор на ТП на НОИ – С. град, съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б."а" КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 КСО.

Оспореното Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г. на длъжностно лице на пенсионно осигуряване (ПО) при ТП на НОИ-С. град, е издадено от компетентен орган-длъжностно лице ПО, в НОИ ТП С. град, Дирекция „Пенсии“. Същото е в писмена форма и съдържа правни и фактически основания, поради което е обосновано и мотивирано и не се констатира нарушение на административните правила, обосноваващи неговата незаконосъобразност.

Предметът на настоящото дело е очертан от спора между страните дали правилно жалбата на Д. И., относно в частта, касаеща стаж като курсант и стаж в Сдружение „Българска фондация по кендо“ е приета за недопустима от една страна, а от друга - дали правилно не са зачетени осигурителен стаж и осигурителен доход в кооперация „Макро Д.“ и в кооперация „Информационно общество“ и в тази част жалбата му е оставена без уважение.

По отношение т. 1 от решението, с което жалбата на Д. И. с вх. № 1023-40-182#9 и 1012-21-1742 от 16.11.2021г. е оставена без разглеждане в частта ѝ, касаеща стаж като курсант и стаж в Сдружение „Българска фондация по кендо“, съдът намира следното: В Решение № 2153-21-155/23.05.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. – град е прието, че периодът от 05.07.1993г. до 01.06.1998г. в сдружение „Българска федерация по кендо“ не следва да се зачете в пенсионното производство, тъй като БФК е регистрирана в ТП на НОИ С. - град едва на 30.01.1995г., но без данни за осигурявани лица, тъй като е сдружение с нестопанска цел. В тази връзка е прието, че сдружението не е декларирало осигуряване на наети на работа работници и служители.

На следващо място, от представените по делото доказателства, съдът намира за правилни сочените от ответника доводи относно неоснователността на претенцията на жалбоподателя в тази част, доколкото действително съгласно Решение №

12.07.1993 г. на СГС, ФО по ф.д.№ 7973/1993г. се касае за сдружение с нестопанска цел, създадено по реда на закона за лицата и семейството (ЗЛС) като Д. И. е вписан като член на управителния съвет. С Решение от 05.02.1998 г. е вписана промяна като жалбоподателят е избран за представляващ дружеството, а по силата на съдебно решение от 29.12.2000г. по фирменото дело е вписан нов управителен съвет и представляващ сдружението. Правилно се сочи, че Д. И. не е бил назначаван по трудово правоотношение по реда на Кодекса на труда в Сдружение „Българска федерация по кендо“ поради което вписването, оформянето и заверката на трудов стаж в трудова книжка за времето от 05.08.1993 г. до 01.06.1998 г. е незаконосъобразно.

Решение № 2153-21-155/23.05.2019г. на Директора на ТП на НОИ С. – град не е било обжалвано и е влязло в сила. Поради това, искането за преразглеждане на въпроса за категоризацията на труда се явява недопустим и правилно е била оставена жалбата без разглеждане. Не се установява жалбоподателят да е представил нови доказателства, по които да не се е произнесъл административния орган, или които да не са могли да му бъдат известни при първото разглеждане на жалбата му.

Относно искането за зачитане на осигурителен стаж и осигурителен доход за периодите от 01.02.1994г. до 01.09.1995г. и от 01.09.1995г. до 01.09.1998г., придобити в кооперация „Макро Д.“, съдът намира следното:

Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО, с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец, а в ал. 3 е предвидено, че документите по ал. 1 и 2 се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. При анализ на тази разпоредба се налага извода, че изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж, а трудовите, служебните и осигурителните книжки, както и удостоверенията обр. УП – 3 (документи по утвърден образец по смисъла на чл.40, ал.1 от НПОС) са вторични документи, които отразяват данните, съдържащи се в изплащателните ведомости. При несъответствие между записванията в изплащателните ведомости, от една страна, и трудовата книжка и удостоверенията обр. УП – 30, от друга страна, от значение е направеното отразяване в изплащателните ведомости, а не обратното, което недвусмислено се налага от съдържанието на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 НПОС.

За удостоверяване на осигурителен стаж през този период и от този осигурител жалбоподателят е представил Трудова книжка без номер и неподпечатана, издадена на 05.02.1995г. от Българска федерация по кендо – БФК.

По делото е представено Удостоверение № 255/12.08.2014г., издадено от ДА „Архиви“, както и заверено копие на осигурителна книжка на жалбоподателя. В оспореното разпореждане периодът от 01.09.1994г. до 23.11.1995г. е зачетен стаж от първа категория като офицер/сержант в МВР по издадено удостоверение №255/12.08.2014г., а от 24.11.1995г. до 01.01.2001г. като самоосигуряващо се лице чрез Д. ЕООД (като собственик) по заверена осигурителна книжка от 18.01.2000г.

Пенсионният орган е извършил правилна преценка, че работата на щатна офицерска длъжност категорично е несъвместима с претендираната трудова дейност в кооперация „Макро Д.“ през същия период на пълно работно време и категорично разколебава доказателствената сила на записа в трудовата книжка. Съгласно чл. 38, ал. 11 от НПОС, ако през календарния месец лицето е било осигурено на различни

основания, за осигурителен стаж се зачита не повече от един месец. С цитираната норма е въведена забрана за зачитане на дублиращо се време, от което следва, че в случая при зачетен осигурителен стаж за спорния период, липсва правно основание за повторно зачитане на същото време, но на друго основание - като стаж, придобит в кооперация „Макро Д.“.

При разглеждане на представената трудова книжка се установяват множество несъответствия, които сочат че същата обосновано не е приета за доказателства за положен трудов стаж. Същата няма номер, посочено е, че е издадена на 05.02.1995г., а направеното вписване е за стаж от 05.08.1993г., вписаните длъжности генерален секретар и президент не съответстват на отразеното в съдебните решения, като жалбоподателят е бил представляващ сдружението от февруари 1998г. до декември 2000г. Няма спор, че разпоредбата на чл.347 от КТ определя трудовата книжка като официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника. Разписаното в чл. 40, ал. 3 от АПК задължение на административния орган да преценява доказателствената сила на документ, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството, не следва да се тълкува като ограничаващо длъжностното лице само до преценка, касаеща външната страна на ценения документ, тъй като в чл. 35 от АПК е въведено и изискването за изясняване на относимите факти и обстоятелства с разпоредбата индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени.

Съгласно чл. 142, ал. 1 от АПК, съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му. Ето защо и оспореният административен акт е постановен в съответствие със действащия към момента на съставянето му закон и в съответствие с него, поради което и не се констатират предпоставки за отмяната му на това основание.

В обобщение, съдът намира, че органите по осигуряването правилно са приложили материалния закон и оспореното разпореждане е законосъобразно, като издадено от компетентен орган, при спазване на административнопроцесуалните правила, мотивирано и в съответствие с материалния закон.

По така изложените съображения жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото, искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважено за сумата от 100 лева, на основание чл. 25, ал.1 от Наредбата за заплащането на правната помощ вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III-то отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. И. И., ЕГН [ЕГН], срещу Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г., издадено от длъжностно лице по чл.114, ал.3 и ал.4 от КСО при ТП на НОИ – С. град, потвърдено с Решение № 2153-21-293/03.12.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. – град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1023-40-182#9 и 1012-21-1742 от 16.11.2021г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/30.08.2021г., като неоснователна и в частта, с която е оставена без разглеждане, като недопустима.

ОСЪЖДА Д. И. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на НОИ-ТП С. град, сумата от 100/сто/ лева, *представляваща съдебно-деловодни разноски.*

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: